

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מינהליים

ע"ם 2777/19

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופטת י' וילנר

המערער: שאדי מחמד רמאדן רמאדן

נגד

המשיבים: 1. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
2. מינהלת התיאום והקישור (עזה)
3. המפקד הצבאי באזור הגדה המערבית

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים מיום 3.3.2019
בעת"ם 812095-01-19 שניתן על-ידי כבוד השופט ע' שחם

תאריך הישיבה: כ"ט בתשרי התש"ף (28.10.2019)

בשם המערער: עו"ד מוריה פרידמן שריר, עו"ד אסנת ליפשיץ

בשם המשיבים: עו"ד מיכל דניאלי

פסק-דין

1. המערער הוא פלסטיני תושב רצועת עזה המבקש לקבל היתר כניסה מרצועת עזה לישראל לצורך מעבר לאזור יהודה ושומרון, על מנת לבקר את אביו המתגורר שם. הבקשה הוגשה על רקע מצבו הרפואי של האב.

2. בעבר הגיש המערער עתירה לבית משפט זה בשבתו כבית משפט גבוה לצדק באותו עניין, ובהמלצת בית המשפט חזר בו מן העתירה לאחר שחודדו בדיון היבטים הנוגעים לדרישות שבהן עליו לעמוד (בג"ץ 8012/18, להלן: העתירה הקודמת). בעיקרו של דבר, דרישות אלה מוסדרות במסמך המכונה "סטטוס הרשאות בלתי מסווג

לכניסת פלסטינים לישראל למעברים בין אזור יהודה ושומרון לבין רצועת עזה וליציאתם לחו"ל" (להלן: מסמך הקריטריונים).

3. הטעם שעליו התבססה בקשת העותר הוא, כאמור, מצבו הרפואי של אביו. לעניין זה קבע מסמך הקריטריונים דרישה לפיה מדובר בביקור של קרוב משפחה מקרבה ראשונה "החולה במחלה קשה אשר יש בה חשש לחיי החולה או כזו המצריכה אשפוז ממושך". הדיון בעתירה הקודמת התמקד בדרישת האשפוז. בדיון הובהר כי התיבה "אשפוז" יכולה לכלול בתוכה אף מצבים של אשפוז ביתי, וכי מן הראוי שאפשרות זו תישקל. בהמשך לכך, ביום 6.5.2019 הוכנס שינוי במסמך הקריטריונים, כך שהובהר כי "אשפוז ממושך – לרבות אשפוז במוסד הבראה או אשפוז ביתי הכרוך במעקב וליווי רפואיים". דהיינו, אין עוד מחלוקת על כך שאף אשפוז ביתי יכול לשמש בסיס למתן היתר, ובלבד שמצבו הרפואי של החולה מצדיק זאת. אנו מברכים על השינוי האמור.

4. יחד עם זאת, במקרה דנן עמדת המשיבים היא שאבי המערער אינו מקיים את הדרישה של "אשפוז ביתי הכרוך במעקב וליווי רפואיים", ועל כן בקשת המערער סורבה. בהמשך לכך, המערער הגיש עתירה כנגד ההחלטה לבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים (עת"ם 81295-01-19, השופט ע' שחם). בית המשפט המחוזי דחה את העתירה, בקבלו את עמדת המשיבים לפיה אבי המערער אינו מקיים את האמור במסמך הקריטריונים. הערעור שבפנינו נסב על כך.

5. בעיקרו של דבר, הדיון שהתקיים בפנינו התמקד בפן העובדתי של התיק. הדיון נעשה בגדרו של הקריטריון בנוסחו העדכני, והשאלה הייתה האם מצבו של אבי המערער הוא כזה של אשפוז ביתי הכרוך במעקב וליווי רפואי. באות-כוחו של המערער הפנו למסמכים שצורפו לבקשה ובהם הייתה התייחסות לכך שמדובר בחולה אשר זקוק לתמיכה משפחתית קבועה, מטופל בתרופות, מבקר אצל רופא מדי חודש ולעיתים נתון למעקב של אחות, כאשר יש צורך בביצוע פעולות לפי הוראת הרופא. לטענת המשיבים, חרף ההבנה למצבו של האב, אין די בכך בהקשרם של הקריטריונים אשר גובשו בגדרה של מציאות ביטחונית-מדינית נתונה ולכן מגדירים מלכתחילה יריעה מצומצמת יחסית במקרים הומניטאריים חריגים. בהקשר זה נטען כי תנאי לקיום הקריטריון הוא קיומם של ליווי, מעקב וניטור רפואי המובנים באשפוזו של החולה בבית, בדומה למתקיים באשפוז בבית חולים – מה שלא הוכח בכל הנוגע לאביו של המערער. יצוין כי באות-כוחו של המערער אף טענו לנוקשות בבחינת המקרה דנן

בהשוואה למקרים אחרים. באת-כוח המשיבים התייחסה לכך והצביעה על הבחנות כאלה ואחרות, כדוגמת גילם של הנוגעים בדבר.

6. לאחר שבחנו את הדברים אנו סבורים שדין הערעור להידחות. הצורך לגשר בין שיקולים אנושיים לבין שיקולים ביטחוניים במקרים מסוג זה אינו פשוט. הקריטריון המעודכן מבקש לעשות כן, ואף אם התוצאה אינה קלה במישור האנושי, אין לומר שהיא חורגת ממתחם הסבירות. אנו מייחסים חשיבות רבה לאמירה המפורשת בסיכומי המדינה לפיה דרכו של המערער פתוחה להגשת בקשה חדשה שתכלול מסמכים רפואיים שיניחו בסיס מספק לבקשה.

7. אנו סמוכים ובטוחים כי כל בקשה חדשה שתוגש, כשהיא מלווה במסמכים רפואיים מתאימים, תיבחן באופן ענייני ובאופן מחודש.

8. סוף דבר: הערעור נדחה, ללא צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ט בתשרי התש"פ (28.10.2019).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת